

hører, havde anvendt det samme System, som jeg nu senere har set praktiseret, vilde min Kritik ogsaa have ramt dem, og have Højres tidligere Ministre anvendt Pensionering i samme Omfang, som man har set det i den senere Tid, rammer min Kritik selvfølgelig lige saa godt dem som andre. Den højtærede Finansminister talte om, at Pensionslovens almindelige Bestemmelser ikke berørte Spørgsmaalet om Ministerpensioner, og det skal jeg indrømme; men jeg kan ikke forstaa, hvorfor man saa yderst sjældent ser Pensionslovens almindelige Bestemmelser anvendte i dette Forhold, men i Almindelighed ser anvendt de særlige Regler for Ministres Pensionering. Jeg kunde godt tænke mig, at der lidt oftere, end det nu sker, kom Meddelelse om, at en Minister kun havde ønsket sig pensioneret efter de almindelige Bestemmelser.

Jeg tror, det er nødvendigt at komme til en Reform paa dette Omraade, og det forekommer mig, at ogsaa den højtærede Finansminister indirekte gav mig nogen Ret heri. Han sagde nemlig, at man maatte komme til en særlig Ordning af dette Forhold. Jeg vil derfor henlede Opmærksomheden paa, at det maaske snart kunde være paa Tide, at man vedtog en særlig Pensionslov for Ministre, og jeg kunde tænke mig den affattet paa den Maade, at man en vis Aarrække efter en Ministers Fratræden gav ham Vartpenge, som det kaldes, f. Eks. i 5 Aar gav ham den højeste Ministerpension, men derefter lod ham gaa ind under Pensionslovens almindelige Bestemmelser. Jeg indrømmer fuldt ud, hvad den højtærede Finansminister udtalte, at det er selvfølgelig en egen Sag, naar en Mand maa opgive et privat Erhverv for at tiltræde et Ministerembede og saa maaske, naar han efter et halvt Aars Forløb træder ud af dette, staaar uden Erhverv. Men her mener jeg, at Bestemmelsen om Vartpenge kunde virke regulerende, saa at Manden var sikret de første 5 Aar efter sin Fratræden og derefter gik ind under Pensionslovens almindelige Bestemmelser. Jeg tror, at dette Forhold maa kunne ordnes ved en ny Lov om Ministerpensioner. Min Kritik var, som jeg sagde før, ikke særlig møntet paa det nuværende Ministerium. Jeg har kun ment,

at da dette Ministerium fra forskellige Sider formenes at ville blive et banebrydende Ministerium, var der Anledning for det til at bryde en ny Bane ogsaa i dette Forhold.

Medens jeg har Ordet, vil jeg henlede den højtærede Forsvarsministers Opmærksomhed paa et Forhold, som jeg er bleven anmodet om at berøre her i Tinget. Det angaar det projekterede Kystfort ved Taarbæk. Beboerne i Taarbæk henstille til den højtærede Forsvarsminister, at der, uden at dette Forts Forsvarsmæssighed bliver gaaet for nær, bliver taget alle de Hensyn til Byens økonomiske Interesser, som det lader sig gøre at tage. Jeg beder den højtærede Minister om, naar det kommer dertil, at tage denne Henstilling fra Beboernes Side under Overvejelse.

Chr. Hansen: Jeg skal ikke komme ind paa den storpoltiske Debat, der er ført i dette høje Ting i disse Dage, idet jeg er fuldstændig enig med mit Partis Ordfører i de politiske Betragtninger, han har fremsat her i Tinget. Ej heller skal jeg komme ind paa en Debat om selve Budgettet. Jeg er fuldstændig enig med den tidligere Finansminister, naar han ved sin Fremlæggelse af Finanslovsforslaget her i Tinget udtalte, at der bør nedsættes en Kommission til at undersøge, og en Del af de gamle Bevillinger kunne udgaa eller nedsættes. Jeg er bleven klar over, at skal man sætte sig fuldstændig ind i denne Finanslov, vil man først og fremmest være nødt til at anskaffe sig en lille Bogsamling af Love, thi der er i denne Finanslov snart ikke en Post, hvor der ikke henvises til snart den ene, snart den anden Lov. Dog mener jeg at have bemærket, at Finansloven er noget for tilbøjelig til at støtte fra oven ned efter, medens jeg kunde ønske det Præg sat paa Finansloven, at den støttede noget mere fra neden op efter, thi det er dog de smaa i Samfundet, der trænge haardest til at blive støttede. Jeg vil haabe, at hvis den nuværende Regering kommer til i det kommende Aar at udarbejde Finanslovsforslaget for 1911—12, maa det lykkes den at give det et saadant Præg, som jeg her har antydnet.

Men Finansloven er ogsaa noget andet, nemlig en Slags Ønskebog. Jeg har